

Sygn. akt II Ca 72/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Jerzy Dydo

Sędziowie: SO Piotr Rajczakowski

SO Aleksandra Żurawska

Protokolant: Agnieszka Ingram-Ciesielska

po rozpoznaniu w dniu 10 marca 2015 r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa D. B.

przeciwko (...) SA z siedzibą w W.

o zapłatę 752,37 zł

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku

z dnia 07 listopada 2014 r. sygn. akt I C 1572/14

I. zmienia zaskarżony wyrok w pkt. I i II w ten sposób, że zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda 752,37 (siedemset pięćdziesiąt dwa złote 37/100) zł z odsetkami ustawowymi od 14 września 2012r. oraz 235 zł tytułem kosztów procesu;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda 128 zł kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn..akt II Ca 72/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 7.11.2014r Sąd Rejonowy w Kłodzku I Wydział Cywilny oddalił powództwo D. B. przeciwko (...) SA w W. o zapłatę 752,32 zł tytułem odszkodowania z ubezpieczenia komunikacyjnego (...) i obciążył go kosztami procesu.

Od wyroku Sądu pierwszej instancji apelację złożył powód zaskarżając wyrok w całości i zarzucił naruszenie przepisu art.385¹ § 1 kc. przez uznanie , że postanowienie zawarte w § 22 pkt 7 Ogólnych warunków ubezpieczenia autocasco dla klienta indywidualnego lub średniego przedsiębiorcy, zezwalające na ustalenie odszkodowania bez podatku VAT, nie narusza dobrych obyczajów i interesów ubezpieczonego.

Wskazując na powyższy zarzut skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i zasądzenie dochodzonej pozewem kwoty wraz z kosztami procesu.

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja jest zasadna.

Rozważania rozpocząć należy od zdefiniowania pojęcia „szkody” w rozumieniu przepisu art.361 § 2 kc. Zarówno w doktrynie jak i orzecznictwie przeważa pogląd, zgodnie z którym szkodą w rozumieniu powyższego przepisu jest różnica między stanem majątku poszkodowanego, jaki zaistniał po zdarzeniu wywołującym szkodę, a stanem tego majątku, jaki istniałby, gdyby nie wystąpiło to zdarzenie. W odniesieniu do szkody komunikacyjnej jest to w praktyce różnica pomiędzy wartością jaką pojazd przedstawiał w chwili wypadku, a jego wartością po wypadku. Jest przy tym niewątpliwe, że szkoda powstaje w chwili uszkodzenia samochodu. Obowiązek naprawienia szkody przez wypłatę odpowiedniej sumy pieniężnej powstaje zatem z chwilą wyrządzenia szkody i nie jest uzależniony od tego czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle zamierza ją naprawiać, bowiem ma wyrównać uszczerbek majątkowy powstały w wyniku zdarzenia wyrządzającego szkodę. Niezależnie zatem od tego, czy poszkodowany naprawił uszkodzony samochód należy mu się od zakładu ubezpieczeń odszkodowanie ustalone według zasad art.363 § 2 kc w związku z art.361 § 2 kc co oznacza, że jego wysokość ma odpowiadać kosztom usunięcia opisanej wyżej różnicy w wartości majątku poszkodowanego, a ściślej – kosztom przywrócenia pojazdowi jego wartości sprzed wypadku. Zgodnie z art.363 § 2 kc wysokość tak określonego odszkodowania powinna być ustalona według cen części zamiennych i usług koniecznych do wykonania naprawy, a zatem zgodnie z ustawą z dnia 26 lutego 1982 o cenach obejmować podatek VAT. (vide uchwała SN z 15.11.2001r III CZP 68/01).

Postanowienie zawarte w § 22 pkt 7 Ogólnych warunków ubezpieczenia autocasco dla klienta indywidualnego oraz małego i średniego przedsiębiorcy – w ocenie Sądu Okręgowego- narusza przepisy art.363 § 2 kc w związku z art.361 § 2 kc, ponieważ nie uwzględnia wynikającej z tych przepisów zasady pełnego odszkodowania. Takie postanowienie ogólnych warunków umowy jest jednocześnie sprzeczne z dobrym obyczajem i rażąco narusza interesy ubezpieczonego, ponieważ pozbawia ubezpieczonego pełnej rekompensaty z tytułu doznanej szkody i to w sytuacji gdy składka ubezpieczeniowa została wyliczona od wartości brutto samochodu (art.385¹ § 1 kc). Bez znaczenia dla tej oceny jest fakt, że w rozpoznanej sprawie powód posiadał ubezpieczenie (...) w wariantcie serwisowym, a dokonał wyboru rozliczania szkody w wariantcie ustalenia wysokości szkody przez ubezpieczyciela. Nie ma również podstaw do twierdzenia, że powód wybierając możliwość rozliczenia szkody na podstawie § 2 pkt 7 ogólnych warunków ubezpieczenia, wyraził zgodę na odszkodowanie pomniejszone o podatek VAT. Przeczy temu choćby fakt, że już po otrzymaniu decyzji o wypłacie odszkodowania złożył odwołanie. W tym miejscu należy również podkreślić, że wysokość należnego odszkodowania została ustalona przez stronę pozwaną i nie była kwestionowana przez powoda. Skoro sama strona pozwana ustaliła, że należne odszkodowanie powinno wynosić 4023,54 zł, a jednocześnie wypłata odszkodowania jest niezależna od tego czy samochód został już naprawiony, nie ma podstaw do pomniejszenia odszkodowania o podatek VAT.

Takie stanowisko jest tym bardziej uzasadnione, że do rejestru klauzul abuzywnych pod numerami(...) zostały wpisane postanowienia z ogólnych warunków ubezpieczenia innych niż strona pozwana ubezpieczycieli, w których wycena kosztów naprawy samochodu nie uwzględniała podatku VAT. Postanowienia wpisane do rejestru klauzul abuzywnych pod numerami (...) są tożsame, a niewątpliwie przynajmniej podobne do postanowienia § 22 pkt 7 z Ogólnych warunków ubezpieczenia autocasco strony pozwanej. Sąd Okręgowy ma świadomość, że rozumienie przewidzianej w art.479⁽⁴³⁾ kpc prawomocności rozszerzanej nie jest w orzecznictwie SN jednolite i ewoluuje ono w kierunku uznania, że rozszerzona prawomocność nie odnosi się do wszystkich stosunków handlowych regulowanych umowami zawierającymi klauzulę o treści tożsamej lub zbliżonej do uznanej za niedozwoloną (vide wyrok SN z 30.05.2014r III CSK 204/13), nie można zatem tylko na podstawie samego faktu wpisania do rejestru klauzul abuzywnych postanowień tożsamych lub podobnych rozstrzygać czy konkretne postanowienie ogólnych warunków umowy jest sprzeczne z dobrymi obyczajami i rażąco narusza interes konsumenta. Dlatego też Sąd Okręgowy dokonał własnej oceny postanowienia zawartego w § 22 pkt 7 Ogólnych warunków ubezpieczenia autocasco strony pozwanej i doszedł do przekonania, że to postanowienie narusza równowagę kontraktową stron i stanowi nieusprawiedliwioną

dysproporcję – na niekorzyść konsumenta – praw i obowiązków wynikających z umowy, jest więc klauzulą abuzywną w rozumieniu art. 385⁽¹⁾ § 1 kc i nie wiąże powoda.

Z powyższych względów na podstawie art.386 § 1 kpc Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok zasądzając dochodzone pozwem roszczenie. O kosztach procesu za I i II instancję orzeczono na podstawie art.98 kpc. Na koszty procesu składają się opłaty sądowe od pozwu i apelacji oraz koszty zastępstwa prawnego przy przyjęciu stawki minimalnej przewidzianej w rozp. Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r w sprawie opłat za czynności adwokackie /.../.

Skrótowa forma uzasadnienia jest zgodna z art.387 § 2¹ kpc.